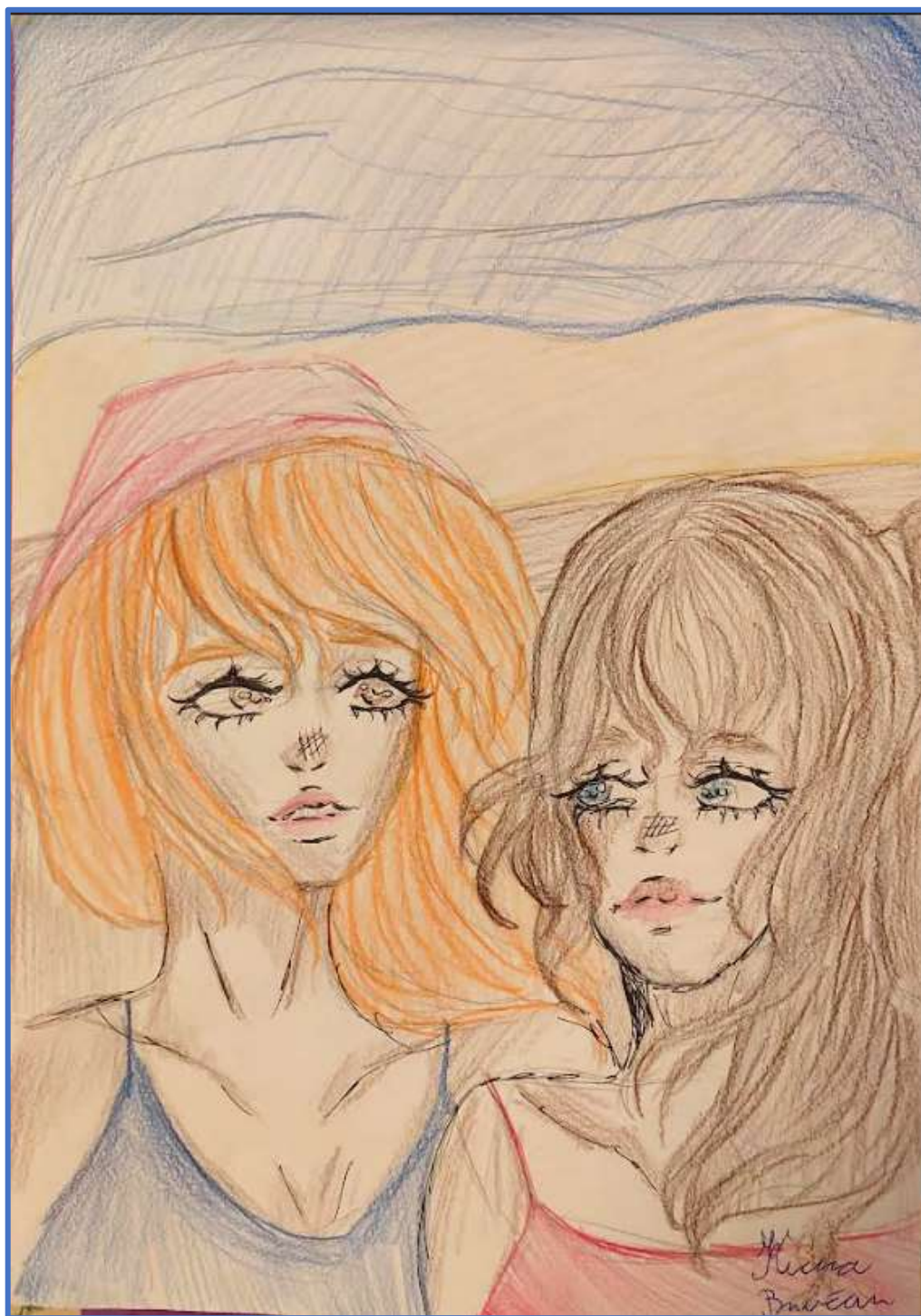

Villa sancti Martini

Šolski časopis OŠ Šmartno pod Šmarno goro

Risba: Kiara Bručan

maj, junij 2022, št. 3 (8. 7. 2022)

Pozdravljeni, bralci časopisa Villa sancti Martini!

Poletne počitnice so že v polnem razcvetu, v našem malem šolskem uredništvu pa smo zbrali še nekaj prispevkov, ki jih z veseljem objavljamo v tretji, zadnji številki našega časopisa v šolskem letu 2021/22.

Zadnja dva meseca pred poletnimi počitnicami, maj in junij, sta bila polna različnih dogodkov, ki so bogatili naše šolsko življenje. Vse bi bilo kar težko zajeti, nekaj pa je mladim novinarjem le uspelo. In prepričani smo, da bo vsak od vas, zvesti bralci, tudi tokrat našel kaj zanimivega za prebrati.

Hvala vsem, ki ste s svojimi prispevki obogatili tretjo številko časopisa.

Želim vam mirne počitnice.

Maja Komjanc, mentorica

Uredniški odbor časopisa Villa sancti Martini: Lana Žalac, Julija Hladnik, Tara Kapler, Nana Kobal Bojc, Laura Plut, Nicholas Ručigaj, Kris Rasiewicz, Gal Korenč in Gašper Burgar.

Avtorica naslovnice: Kiara Bručan

Likovna priloga: Renata Kern

Oblikovanje črk imena časopisa: Lana Žalac

Oblikovanje časopisa: Maja Komjanc

Tisk: Gregor Dolenec

Šmartno, 8. 7. 2022

VSEBINA

INTERVJU: **Biti župan Ljubljane je lepo in lahko** – intervju z Zoranom Jankovičem, županom Mestne občine Ljubljana (Gal Korenč, str. 4) ✨ **Vsak dan je nov izziv** – intervju z Ireno Babnik, ravnateljico OŠ Šmartno pod Šmarno goro (Nicholas Ručigaj, str. 7) ✨ **Že od majhnega sem se rad igral z žogo** - intervju z Nejcem Lukanom (Laura Plut, str. 9) ✨

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ: **Moji spomini na šolo in učitelje v Srbiji** (Elena Orovič, str. 12) ✨ **Moja skrb za starše danes in jutri** – spis z razmišljanjem (Luka Tršek, str. 15) ✨ **Imeli smo se res zelo lepo** – na kratko o šoli v naravi učencev 6. razreda (Pavlina Kovač, str. 16) ✨ **Obisk medijske hiše Delo** – kratka anketa z učenci sedmega, osmega in petega razreda (Nana Kobal Bojc, str. 25) ✨

RIMA PESNIKA LOVI: **Morski haiku, Izola 2022** (Nace Sotlar, Pavlina Kovač, Julija Šircelj, Klara Okorn, Luka Kos, str. 19; Tadej Merše, Maj Pipan Janežič, Nina Santner, Zala Jančar, Ožbej Šraj, str. 20) ✨ **Gora** (Tadej Merše, str. 21) ✨ **Travnik** (Tadej Merše, str. 21) ✨

JEZIKOVNI KOTIČEK: **Snorkelling** (Tinkara Lampič, Lizzie Tonge, str. 22) ✨ **Nedostaješ** (Belmina Samardžić, str. 23) ✨ **O čemu da ti pišem** (Sajra Samardžić, str. 24) ✨

LIKOVNA PRILOGA: Laura Tkalčič Virant, **Poletna krajina**, str. 3 ✨ Sara Mavrič, **Poletna krajina**, str. 11 ✨

Avtorica: Laura Tkalčič Virant, *Poletna krajina*, (tempera)

Priloga 1 v časopisu Villa sancti Martini, št. 3/22

Biti župan Ljubljane je lepo in lahko – intervju z Zoranom Jankovičem

V četrtek, 26. 5. 2022, smo z velikim veseljem uradno otvorili prenovljeno šolsko igrišče. Najprej so učenci pripravili lep kulturni program, potem pa smo s prerezom traku uradno odprli prenovljeno igrišče v uporabo. Na otvoritev je bil povabljen tudi župan Mestne občine Ljubljana, gospod Zoran Janković, a je bil ta dan zaradi bolezni odsoten in ga je nadomeščal podžupan. Vseeno sem se odločil, da intervju z županom izvedem na daljavo.

Koliko je stala prenova šolskega igrišča?

Prenova šolskega igrišča je stala nekaj manj kot 800.000 evrov. Igrišče je zelo lepo. V veliko veselje mi je, ko se z otroki družim ob takih izjemnih priložnostih kot so otvoritve. Otroci ste vedno veseli, nasmejani, razigrani in iskreni, kar me zelo radosti.

Ali pogosto prejimate prošnje za posodobitev šolskih prostorov?

Vedno skrbimo, da šolsko okolje ustreza potrebam tako vas, učenk in učencev, kot tudi vaših učiteljic, učiteljev in drugih zaposlenih. Pomembno je, da se v šoli vsi počutite varno in prijetno. Zato tudi tam, kjer je potrebno, izvajamo prenove. Samo

Župan Zoran Janković na prireditvi OŠ Šmartno pod Šmarno goro, Pomladni vrtljak 2022

lani smo prenovili kar 11 osnovnih šol in igrišč.

Koliko igrišč ste že prenovili v občini Ljubljana?

V Ljubljani imamo več kot 200 igrišč in za vse zelo lepo skrbimo. Tista, ki so potrebna obnove, jih obnovimo. Trenutno tako

prenavljamo otroško igrišče v Tivoliju, ki bo potem še bolj priljubljen prostor druženja za vse.

Kakšne projekte imate načrtane v prihodnosti glede šol v Ljubljani?

Še naprej bomo skrbeli, da se boste otroci na vseh

INTERVJU

Ljubljanskih šolah, skupaj jih je 47, počutili varno in prijetno, zato v prihodnje načrtujemo prenove nekaterih izmed njih. Prenovili bomo tudi igrišče na OŠ Vrhovci, na Brdu pa načrtujemo novo šolo.

Se bo morda zgradil tudi kakšen vrtec v Šmartnem ali mogoče kakšna druga stavba?

Za gradnjo novega vrtca ni potrebe, bomo pa zgradili nov center četrtne skupnosti Šmarna gora, kjer se boste krajani lahko družili.

Župan Zoran Janković med devetošolci OŠ Šmartno pod Šmarno goro, Pomladni vrtljak 2022

Kaj menite o učilnicah na prostem? Jih spodbujate in zakaj?

Menim, da so učilnice na prostem zelo dobra in

zaželena popestritev pouka, saj se otroci lahko veliko novega naučijo v neposrednem stiku z naravo.

Na katero osnovno šolo ste Vi hodili?

Do 12. leta sem živel v Srbiji, kjer sem obiskoval OŠ Vuka Karadžića. Potem sem prišel v Ljubljano in najprej hodil na OŠ Valentina Vodnika, nato pa na Ketteja in Murna. Na začetku ni bilo enostavno, predvsem zaradi slovenščine, ki sem se je moral naučiti, dvojina pa je bila zame

nekaj povsem novega. Sem pa bil zelo dober v matematiki.

Kakšna igrišča so bila v vaših časih, ko ste obiskovali šolo?

Urejenih igrišč, kot so danes, ni bilo veliko, smo se pa otroci igrali povsod, kjer je to bilo možno. Najraje sem igral nogomet, v katerem sem bil zelo dober.

Ste radi hodili v osnovno šolo?

Sem. Poleg tega, da smo se naučili veliko novega, smo se s sošolkami in sošolci družili in se dobro razumeli. Prijateljstva, ki zdaj nastajajo, lahko trajajo celo življenje. In to je neprecenljivo.

Ali se strinjate s trditvijo, da se ljudje učimo celo življenje, čeprav kot odrasli ne hodimo več v šolo?

Seveda. Eno je formalna izobrazba, ki jo dobimo v šolah, na fakultetah, drugo pa so izkušnje, ki jih skozi življenje pridobivamo ves čas. Človek se uči, dokler je živ.

Kdaj ste nazadnje Vi sedeli v šolski klopi oz. kdaj ste se nazadnje izobraževali?

Nazadnje sem se izobraževal na fakulteti,

Prerez slavnostnega traku na otvoritvi prenovljenega športnega igrišča OŠ Šmartno pod Šmarno goro; učenci in ravnateljica OŠ Šmartno pod Šmarno goro Irena Babnik ter predsednik ČS Šmarna gora Primož Burgar

potem sem v tujini obiskoval še tečaj angleškega jezika.

Ali kot župan velikokrat hodite na razne šolske dogodke, proslave, odprtje novih prostorov? Ste radi med otroki?

To je nekaj najlepšega. Zame osebno je najljubši del županovanja, ko se na prvi šolski dan družim s prvošolčki. Takrat obiščem več šol in prav na vsaki je posebno vzdušje. Starši so ta dan sentimentalni, otroci radovedni in polni pričakovanj. Večina jih je veselih, ko prvič prestopi šolski prag, marsikdo

spusti tudi kakšno solzico. Pa ne samo otroci. Prav tako starši.

Kaj menite, zakaj je dobro, da ima vsaka šola tudi športno igrišče?

Pomembno je, da se otroci tekom dneva lahko sprostite zunaj, na zraku. Šolsko igrišče je prostor, kjer telovadite in se tam s svojimi sošolci lahko tudi družite.

Koliko časa ste že župan občine Ljubljana?

Župan sem že 16. leto in v svojem delu neizmerno uživam.

Kakšne so naloge župana?

Zelo raznolike. Skupaj z ekipo skrbimo, da se v Ljubljani počutimo varno in prijetno. Izvajamo različne projekte na vseh področjih, gradimo in urejamo ceste, šole, vrtnice, skrbimo za kulturo, šport in zdravje naših meščanov, gradimo neprofitna stanovanja, skrbimo, da je okolje čisto, sadimo drevesa in še marsikaj drugega. Imam najboljše sodelavke in sodelavce, zato vedno pravim, da je biti župan Ljubljane lepo in lahko.

Najlepša hvala za Vaše odgovore in sodelovanje. Želim vam še veliko uspeha pri Vašem delu.

Vsak dan je nov izziv – intervju z Ireno Babnik, ravnateljico OŠ Šmartno pod Šmarno goro

Zanimalo me je, kakšno je delo ravnatelja. Odločil sem se, da bom svoj odgovor skušal poiskati kar pri ravnateljici naše osnovne šole gospe Ireni Babnik. Ravnateljico sem prosil za intervju. Bil sem vesel, ker je privolila v sodelovanje in ker sem izvedel, kar sem želel, to je s čim vse se mora ravnatelj spopasti in kakšne naloge ima.

Kakšne izkušnje ste pridobili v tem šolskem letu kot ravnateljica? Kako je bilo biti ravnateljica v času šolanja na daljavo?

Na splošno to in prejšnje šolsko leto ni bilo enostavno, je pa bilo zanimivo, ker je šlo ves čas za krizno vodenje v novih in mnogokrat nepredvidljivih razmerah. Sem zadovoljna, saj so izkušnje zadnjih dveh let v resnici pokazale, kako prilagodljivi smo lahko, vsi, učitelji in učenci in starši. V zadnjih dveh letih smo se v šoli znašli pred mnogimi izzivi, na primer, kako v čim krajšem času zagotoviti tehnološko opremo in potrebna dodatna znanja, kako vzpostaviti učinkovit sistem šolanja na daljavo, kako se pogovarjati in sodelovati, predvsem pa, kako kljub nenehni menjavi

Irena Babnik, ravnateljica OŠ Šmartno pod Šmarno goro

pouka v šoli ali pa pouka od doma ohraniti potreben stik in dosežati zastavljene cilje.

Ali ste raje učiteljica ali ravnateljica in zakaj?

V obeh vlogah se dobro počutim. Kot učiteljica rada preizkušam različne didaktične pristope. Vedno se potrudim, da učencem predstavim uporabnost predmeta in vseč mi je dinamika, ki se

razvije med učiteljem in učenci. Sedaj je moje glavno delo delo ravnateljice. To delo je drugačno od poučevanja in predvsem veliko bolj obsežno, saj zahteva tudi znanja ter veščine poslovanja. Kot ravnateljica organiziram, načrtujem in vodim delo v šoli.

Kateri predmet ste učili, preden ste postali ravnateljica?

Učila sem nemščino in glasbo.

Kateri predmet, ki ste ga učili, Vam je bil ljubši in zakaj?

Jeziki in glasba so mi bili že od nekdaj zelo pri srcu. Po zaključku študija muzikologije in germanistike pa sem se bolj intenzivno usmerila v jezikovno področje. Pomembnost znanja tujih

Ravnateljica Irena Babnik v pogovoru z devetošolci, Pomladni vrtljak 2022

jezikov in njihovo uporabnost sem lahko učencem približala preko ekskurzij, tekmovanj in sodelovanja v mednarodnih projektih.

Kdaj in kako ste postali ravnateljica?

Ravnateljica sem od leta 2018. Že kot učiteljica sem rada opravljala naloge iz področja vodenja, vodila sem kar nekaj mednarodnih projektov ter razstave in prireditve, tako da me je to delo zelo zanimalo. Ker sem potrebovala dodatna znanja, sem se pred nekaj leti vpisala na magistrski študij iz področja mednarodnega poslovanja in trajnostnega razvoja.

Kakšne obveznosti imate kot ravnateljica?

Imam vsakodnevne pedagoške in poslovne obveznosti. Vodim učiteljski zbor, organiziram delo v šoli, skrbim za

gradnje in prenove ter sodelujem z lokalno skupnostjo in ministrstvom.

Katere veščine mora obvladati ravnatelj?

Teh veščin je precej, zame pa so na prvem mestu učinkovita in spoštljiva komunikacija, organizacija dela in vzpostavljanje dobre delovne klime. S temi veščinami lahko prispevam k uspešnosti učencev, zadovoljstvu vseh deležnikov in dobrim medsebojnim odnosom.

Kakšna je pot do nastopa na tem delovnem mestu?

Ravnatelj mora imeti ustrezno izobrazbo, nekaj let delovnih izkušenj in opraviti mora ravnateljski izpit. Po prijavi na razpis ravnatelja se kandidat predstavi učiteljskemu zboru in predstavnikom staršev, nato ga potrdi svet šole in svoje mnenje podata tudi občina ter ministrstvo.

Katere probleme je najtežje reševati?

Včasih so to vzgojni problemi, drugač organi-

zacijski. Težko rečem, kateri so najtežji, so pa v zadnjih dveh letih bili povezani z epidemijo in organizacijo dela.

Na kaj ste najbolj ponosni v tem šolskem letu?

Na vsakega učenca, ker ste pokazali, da se s trudom in vztrajnostjo da doseči lepe rezultate in uspehe. Ponosna sem tudi na moj kolektiv, ki se ves čas trudi, da šola dobro deluje in seveda na nove pridobitve, zaradi katerih je delo na šoli še bolj kakovostno: na novo igrišče in na to, da se del učenja lahko izvaja na zunanjih površinah.

Kaj si želite za naslednje šolsko leto?

Za naslednje šolsko leto si želim, da bi izobraževanje ves čas potekalo v šoli in se ne bi več prekinjalo.

S čim se radi ukvarjate v prostem času?

Če je le mogoče, preživljam prosti čas v naravi, kolesarim, hodim v hribe in tečem. Rada obiščem tudi kakšen dober koncert.

Zahvaljujem se Vam, da ste si vzeli čas za naš šolski časopis. Želim Vam še veliko uspehov pri vodenju šole.

Že od majhnega sem se rad igral z žogo - intervju z Nejcem Lukanom

Nejc Lukan je učenec 7. b razreda, ki se v prostem času rad ukvarja z nogometom. Že odkar ga poznam, govori z velikim navdušenjem o tem športu. V intervjuju si lahko preberete več o njem in nogometu, ki ga v prostem času tudi trenira.

Kako si se odločil za treniranje nogometa?

Za nogomet me je navdušil oči. Že od majhnega sem se rad igral z žogo, še raje pa sem zabijal gole.

Kdo je tvoj vzornik in zakaj?

Moj vzornik je Thomas Müller. Je profesionalni nogometaš, igra za Bayern München. Všeč mi je zaradi njegovih dobrih šal in seveda zato, ker zelo dobro igra nogomet.

Katere so vloge igralcev v nogometu? Katero vlogo imaš ti?

Obstaja enajst vlog, odvisno od postave. Jaz igram v pol špici. Ta položaj mi zelo ustreza.

Obstaja več zvrsti nogometa, katero igraš ti?

Jaz igram navadni nogomet.

Nejc s podobo igralca Thomasa Müllerja

Koliko igralcev sestavlja nogometno skupino?

Nogometno skupino sestavlja 11 igralcev: golman in 10 igralcev. Ostali igralci so v rezervi.

Kakšna pravila obstajajo?

Obstaja več pravil, kot so: ne igraj z roko (razen golmana v kazenskem prostoru), ni grobe igre, gol se šteje, ko cela žoga prečka črto gola, *offside*

...

Kateri kartoni obstajajo in zakaj jih uporabljamo?

Obstajata dva kartona: rumeni in rdeči. Rumenegeta dobi igralec za grob prekršek, rdečega pa za nameren grob prekršek. Če igralec dobi rdeči karton, mora takoj oditi v garderobo in dobi prepoved igranja, najmanj do naslednje tekme.

Koliko igralcev je na igrišču med igro?

Na tekmi igra 11 igralcev, rezervisti čakajo na klopi. Med igro je možno opraviti pet menjav.

Nejc v Münchnu, Nemčija

INTERVJU

Nejc pred stadionom Allianz Arena

ponosni, tudi trener se je veselil z nami.

Največ koliko zadetkov ti je uspelo dati na eni tekmi?

Na tekmi sem zadel največ tri gole.

Nejc, hvala za tvoje odgovore in želim ti še veliko uspešnih tekem.

Kako poteka trening in kako tekma?

Na treningu se po navadi ogrevamo, delamo vaje za moč, vaje za raztezanje, veliko delamo na spretnosti z žogo. Imamo tudi kondicijske treninge in odigramo akcije. Trening imam štiri- do petkrat tedensko po vsaj uro in pol. Ob vikendih pa imamo vsaj še eno tekmo. Tekma traja sedemdeset minut,

tekme profesionalnih nogometašev pa trajajo devetdeset minut. Sodnik lahko določi podaljšek igre.

Katera tekma ti je do sedaj ostala v najlepšem spominu?

Najbolj sem si zapomnil turnir v Ajdovščini, ko sem igral za selekcijo U11. Med dvaintridesetimi ekipami smo osvojili tretje mesto in dobili pokal. Vsi smo bili zelo

Avtorica: Sara Mavrič, *Poletna krajina*, (tempera)

Priloga 2 v časopisu Villa sancti Martini, št. 3/22

Moji spomini na šolo in učitelje v Srbiji

Šola, ki sem jo obiskovala v Srbiji se imenuje OŠ Djura Jakšić. Djura Jakšić je bil srbski slikar, pesnik, pripovednik, dramski pisec in učitelj.

V Srbiji ima osnovna šola 8. razredov, od 1. do 4. razreda je razredna stopnja, od 5. do 8. razreda pa menjajo dopoldanski in popoldanski pouk na dva tedna.

Pouk se zjutraj začne ob 8.00 in traja do 13.10, popoldanski pouk pa se prične ob 13.30 in konča ob 18.10. Pouk traja 45 minut, po vsaki uri pa je 5 minut odmora. Po drugi uri je 20-minutni odmor. Le-ta je namenjen malici, ki si jo gremo lahko kupit v bližnje trgovine, lahko pa malico pojemo tudi v šolski jedilnici, v kateri dobimo šolsko malico. V moji šoli jedilnica ni imela stolov, zato smo malico morali pojesti stoje. Seveda to ne velja za vse šole, tako je bilo v moji šoli.

Osnovna šola Djura Jakšić, Srbija

V šoli smo lahko izbirali med dvema izbirnima šolskima predmetoma: verouk in družba. Pri verouku smo se učili o Bogu, Jezusu Kristusu, cerkvi itd. Družba pa ni bil preveč resen predmet, saj smo se večinoma igrali družabne igre, kot npr. vislice.

Učitelje, ki učijo od 1. do 4. razreda, imenujemo *učiteljji*. Učitelje, ki učijo od 5. do 8. razreda, pa imenujemo *nastavniki*. Le-ti poučujejo vsak svoj šolski predmet.

V šoli sem imela zelo zanimive učitelje. Najprej bi vam rada predstavila

Ano. Ana je učiteljica matematike. Njo sem imela zelo rada, ker je znala lepo razložiti učno snov. Bila pa je zelo stroga in se večkrat glasno jezila nad učenci, ki so se med uro neprimerno vedli. Zato je nekateri niso marali. V drugem polletju 6. razreda pa je bila moja učiteljica matematike gospa Mira. Na njenih urah mi prav nič ni bilo jasno.

Učiteljici za fiziko je ime Violeta, učenci pa smo je klicali *Fleška*. Večina učencev je ni marala, ker je bila zelo stroga. Jaz pa sem jo imela rada, saj se je trudila, da bi nam vsa snov

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ

postala jasna in razumljiva. Če česa nismo razumeli, nam je le-to ponovno razložila na vse možne načine, dokler snovi nismo razumeli.

Učiteljici za francoščino je ime Dragana. Nje nisem imela rada in prav tako ne francoščine.

Učiteljico Zorico, ki je poučevala informatiko in kemijo, smo zaradi njenega izgleda in značaja klicali *Kruela*. Tudi nje nisem imela rada, saj je, kadar česa nisem razumela, začela grozno kričati: »Kako tega ne razumeš, sem ti že tisočkrat povedala, vsi drugi razumejo, le ti ne!« Nisem bila edina, ki je nisem imela rada.

Učiteljice za srbski jezik pa so se kar naprej menjale. Najboljša učiteljica srbsčine je bila Sanja, ker me je naučila več kot pa vse ostale skupaj. Učila me je v 5. razredu, v 6. pa me je poučevala Dragana, žal pa ne prav dolgo časa, ker je žal umrla zaradi covida-19.

Učitelj za glasbo mi je bil zelo všeč. Rekel nam je: »Glasba ni pomemben predmet, zato ne bom veliko zahteval od vas, dovolj je, da mi na kratko predstavite temo, o kateri

nekaj veste, in imeli boste odlično 5.« Malokateri učenec je imel nižjo oceno od 5. Njegove ure so bile zabavne in zanimive, istočasno je predaval in se z nami šalil. Pri njegovih urah smo se ogromno smejali in peli, medtem ko je on igral na klavir. Pri njem ni bilo pisnega ocenjevanja.

Za likovno umetnost smo imeli učitelja. Ure so potekale tako, da nam je podal temo za risanje in jo razložil. Mi pa smo nato vzeli risalne liste in začeli risati. Na uro smo vedno prinesli risalni blok številka 5, barvice, tempere, čopiče in ostalo. Ni ocenjeval po kvaliteti dela, ampak po količini narisanih risb. Moje risbe je večkrat odnesel v svojo učilnico in jih obesil na stene.

Učitelju za šport je bilo ime Darko. Vsi smo ga klicali *Bajkić*, to je bil namreč njegov priimek. Pri športu smo večinoma igrali odbojko. Če pa je bilo zunaj toplo, smo šli teč.

Učiteljica zgodovine je bila Marija, ona je pisala snov na tablo in potem razlagala lekcijo. Ker je poznala moje starše in babico, me je klicala kar po priimku Orović.

Učiteljici razredničarki, ki je poučevala angleščino, je bilo ime Aleksandra. Njene ure niso bile preveč resne, pravzaprav se angleščine nismo učili kaj dosti. Učiteljica Aleksandra se je med uro včasih ličila, nam dala za poslušati glasbo ter nam celo kdaj pa kdaj dovolila, da igramo igrice na naših mobilnih telefonih in se pogovarjamo.

Učitelju za tehniko je bilo ime Radmilo, njegove ure pa so mi bile všeč, ker smo risali tehniške predmete. Imeli smo še eno učiteljico tehnike, pri njej smo brali besedila iz učbenika, prepisovali in poslušali razlage različnih lekcij. Bilo je zelo dolgočasno.

Ljiljana je učiteljica biologije in je zelo stara, naslednje leto gre v

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ

penzijo. Ni se nam dalo učiti o celicah, živalih itd. Zato smo jo začeli spraševati o covidu-19 in smo se celo uro pogovarjali o tem. Ni nam vsakič uspelo, ampak včasih je.

Tako, to je nekaj kratkih spominov na moje učitelje v Srbiji. Zdaj, s prihodom v Slovenijo, pa spoznavam učitelje na naši, moji novi šoli – Osnovni šoli Šmartno pod Šmarno goro.

Vhod v Osnovo šolo Djura Jakšić v Paraćinu, Srbija

Šolska slava (v srbski pravoslavni cerkvi praznik na godovni dan zavetnika družine, v tem primeru šole)

Šolski park in igrišče za košarko

Foto: album Elene Orović

Moja skrb za starše danes in jutri – spis z razmišljanjem

Skrb za starše je zelo zanimiva tema. O njej nikoli nisem razmišljal, saj do zdaj, na srečo, za to ni bilo potrebe. Do zdaj se me to še ni zares dotaknilo, a bo ta skrb dokaj hitro, nepričakovano dohitela tudi mene in moje bližnje.

Za starše bom seveda skrbel in se trudil to početi, kolikor dobro bom zmogel. Že zdaj jim kdaj pridem prav s kakšnim fizičnim delom ali pa s čim povezanim z novo tehnologijo. To jim pride prav in s tem tudi opravi in pripomorem k skupnemu dobremu v družini. Vedno se trudim pomagati, čeprav se mi to včasih ne ljubi in je za izvršitev le-tega potrebno vpitje in kreganje. Mislim, da je tudi to v življenju nujno in kdor pravi, da prepirov ni in niso potrebni v življenju, še ni doživel kakšne resne situacije.

To vse, kar sem našteval v prejšnjem odstavku, pomaga, a to ni vse, kar

nekdo včasih potrebuje. Ni nujno, da je to, kar storimo kaj naporenega ali za nas neprijetnega. Ljudem veliko pomeni že en pozdrav in kratek pogovor. To je to, kar starejši najbolj potrebujejo, a jim to potrebo redko kdo zadosti. Večina mladih skrb za starše razume tako, da jim mesečno nakaže nekaj denarja ali pa jih pošlje v dom za ostarele. Tam pa se na starejše, ker z njimi nimamo več veliko dela, zelo hitro pozabi. Na njih se moramo spomniti in jih obiskati in jim s tem nameniti nekaj trenutkov svojega časa ter se z njimi pogovoriti. Travo jim lahko pokosi vrtnar, a tega pogovora ne more nadomestiti noben drug kakor prijatelj ali sorodnik.

Za to temo se zavzemam, čeprav se z njo do zdaj še nisem resno seznanil. Za starejše je treba skrbeti, če ne zaradi drugega, pa zaradi tega, ker bomo tudi mi enkrat stari in moramo

s svojimi dejanji odsevati to, kar si želimo, da bi si drugi o nas mislili in za nas delali.

Imeli smo se res zelo lepo – na kratko o šoli v naravi učencev 6. razreda

V nedeljo, 12. junija, smo se šesti razredi odpravili v Izolo na letno šolo v naravi. Kar slabe tri ure smo se vozili in končno lačni prispeli v hotel Belvedere resort Izola. Kosilo smo hitro pojedli in odpravili smo se na plažo.

Po petnajstminutnem sprehodu/pohodu (odvisno koga vprašaš) do plaže je sledil preizkus našega plavanja. Učitelji so nas razvrstili v pet skupin po naših plavalnih zmoglostih.

Po vrnitvi v hotel smo se pred večerjo začeli učiti pesem Sinji galeb, ki so jo zapeli dečki v seriji Bratovščina Sinjega galeba. Ker nimamo pevskih zmoglosti, so bili rezultati temu primerni. Po večerji so učenci šestega a predstavili Izolo, učenci šestega b pa Toneta Seliškarja (avtorja Bratovščine Sinjega galeba).

V ponedeljek smo po zajtrku imeli delavnice. A

razred je vadil za svojo igro, b razred pa je izdeloval plakate o vremenu. Pozneje smo se odpravili plavat, nekateri na bazen, drugi pa na morje. Popoldne smo ponovili delavnice in še enkrat šli plavat. Po večerji smo bili deležni karanja, češ da smo pojedli preveč sladoleda in se ostali gostje pritožujejo nad našo glasnostjo in nekulturnim prehranjevanjem. Po večerji smo se peš

Učenci 6. a in b razreda, večerni sprehod v Izolo

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ

odpravili na ogled Izole, kjer smo si privoščili še en sladoled.

Torek je potekal zelo podobno kot ponedeljek. Po zajtrku je tokrat a razred izdeloval plakate, b razred pa vadal svoje točke za zaključni večer. Po kosilu plavanje in delavnice, po večerji pa smo se odpravili na plažo v Simonov zaliv na večerno kopanje.

V sredo smo med delavnicami pilili še zadnje podrobnosti naših točk, v vodi pa opravljali še zadnje naloge za plavalna priznanja. Po večerji je sledil zabavni večer. Začel je razred a, ki je odigral igro Bedak Pavlek Franceta Bevka. B razred je nastopil z deklamacijo lastne pesmi Šola v naravi lepa je, deklamacijo pesmi Preproste besede Toneta Pavčka in izvedbo pesmi Poletje v školjki. Učitelji, ki so z nami plavali, so podelili priznanja, od bronastega delfina do zlatega morskega psa.

Sledil je plesni del z didžejem Morska kumara. Nekateri so uživali, drugi so raje ostali na stolih. Malo pred deseto uro smo zapeli še nekaj pesmi v spremljavi ukulele in se utrujeni odpravili spat.

Četrtek je bil naš zadnji dan v Izoli. Nekateri so bili bolj otožni, drugi veseli, da bodo končno videli starše. Po zajtrku smo imeli še zadnje plavanje oziramo smo se *bolj* igrali v bazenu.

Pred kosilom smo imeli še dve poroki v a razredu. Po kosilu smo se odpravili na pregret avtobus in se do doma vozili tri ure. Starši so nas že nestrpno čakali in sledilo je objemanje in odhod domov.

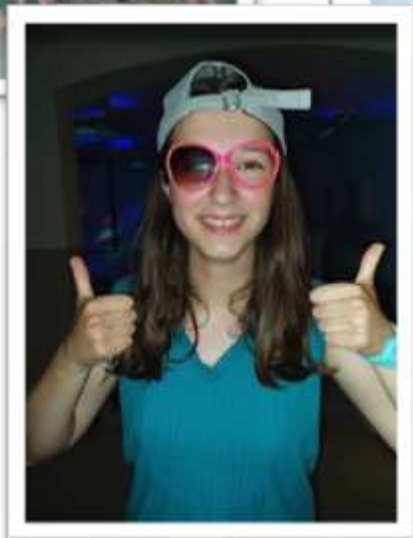
Čeprav smo se imeli zelo lepo, nikjer ni tako kot je doma. Izpilili smo plavalne tehnike in okrepili prijateljske vezi tudi med obema razredoma ter z razredničarkama. Imeli smo se res zelo lepo.

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ

FOTO UTRINKI IZ
ŠOLE V NARAVI.
BREZ
KOMENTARJA.

RIMA PESNIKA LOVI

Morski haiku, Izola 2022

NACE SOTLAR

Valovi šume,
modra modrina morja –
tiha in glasna.

PAVLINA KOVAČ

Hodim daleč stran,
ptica tiho prepeva,
domov si želi.

JULIJA ŠIRCELJ

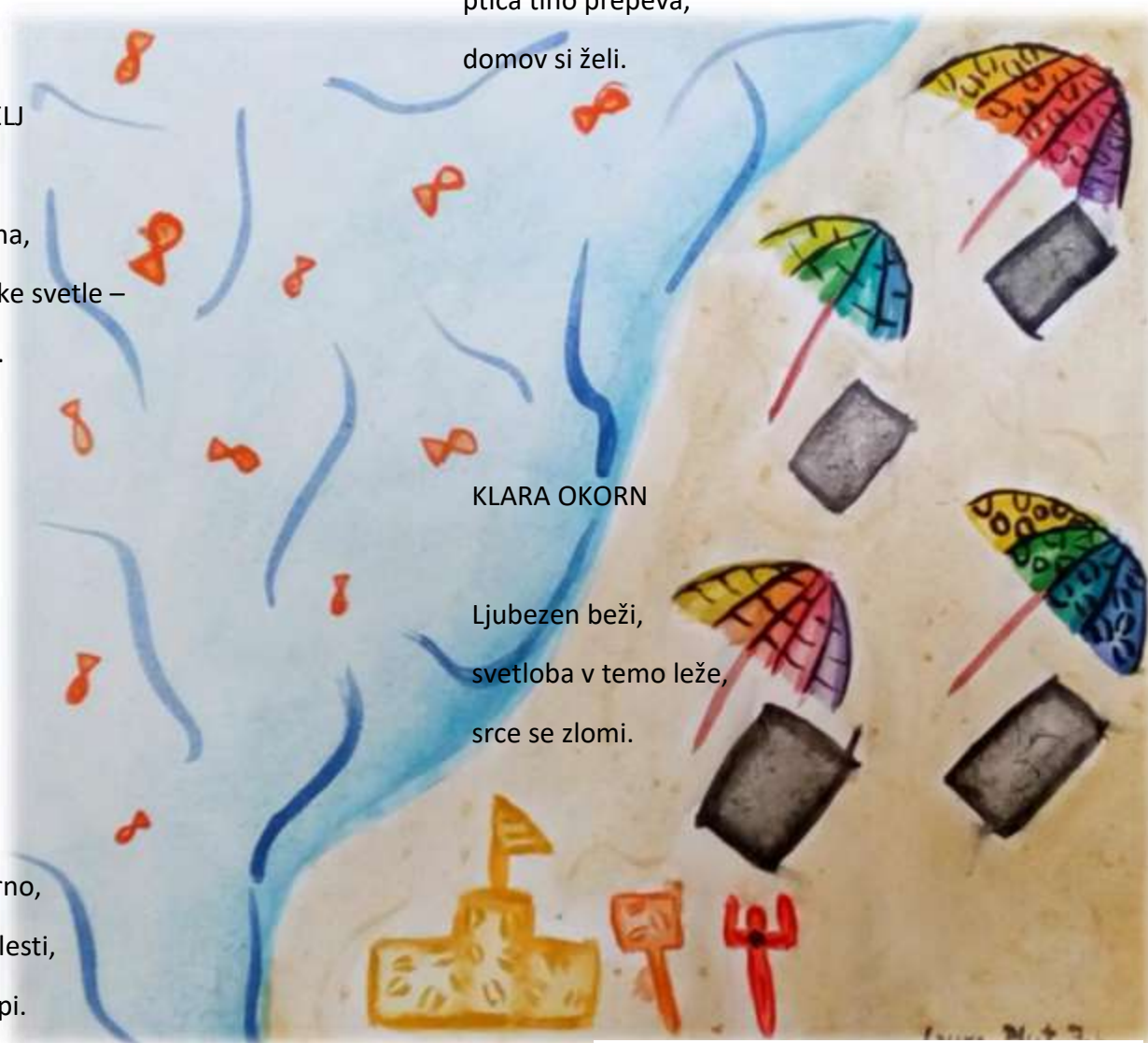
Večna globina,
pojoče školjke svetle –
steklene oči.

KLARA OKORN

Ljubezen beži,
svetloba v temo leže,
srce se zlomi.

LUKA KOS

Morje je mirno,
listje tiho šelesti,
ko veter zaspi.

Slika v ozadju: Laura Plut, *Morje* (akvarel)

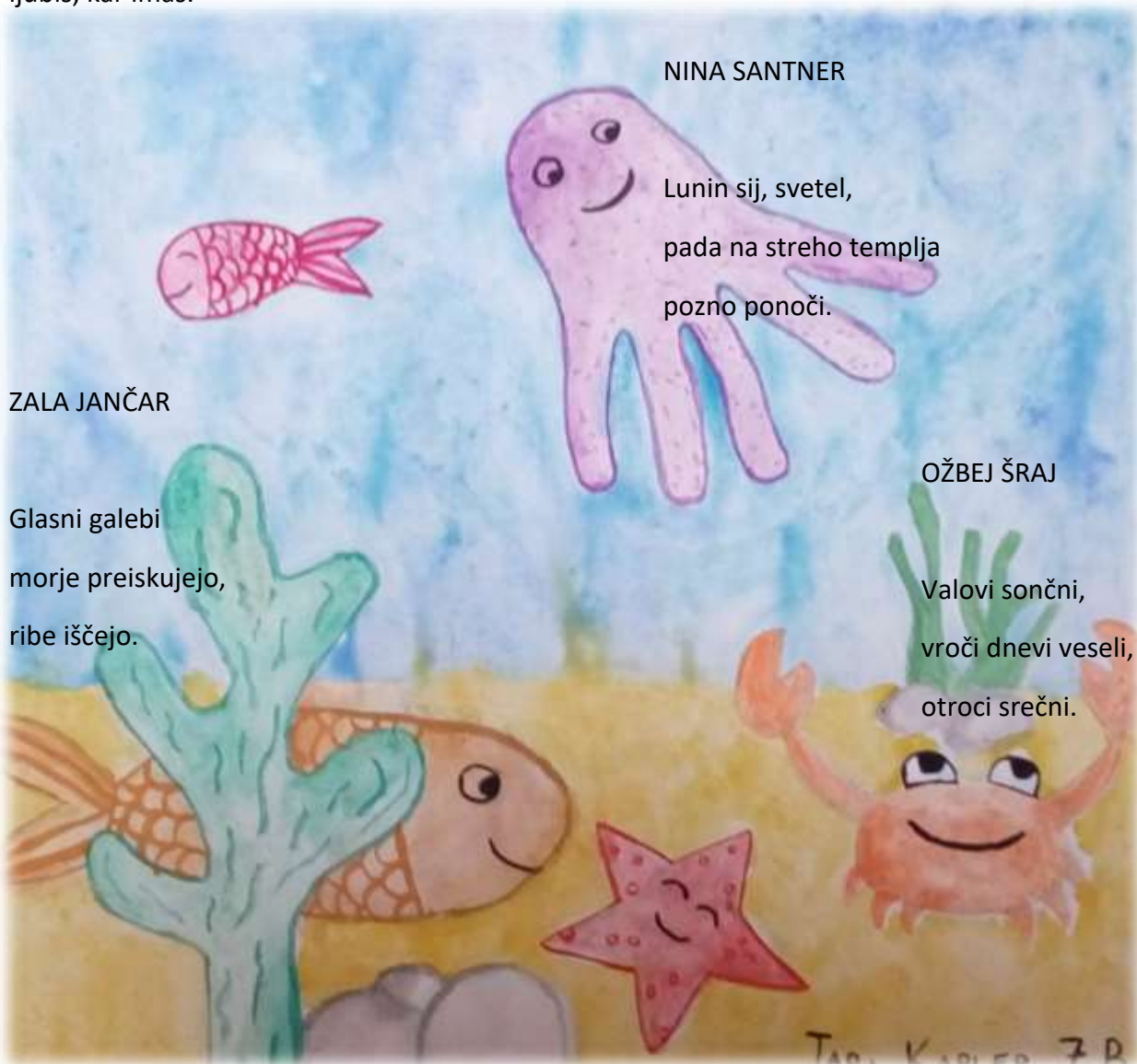
RIMA PESNIKA LOVI

TADEJ MERŠE

Gledam obzorje,
ognjena krogla zbeži
v morje radosti.

MAJ PIPAN JANEŽIČ

Ničesar nimaš,
samo sam si prepevaš,
ljubiš, kar imaš.

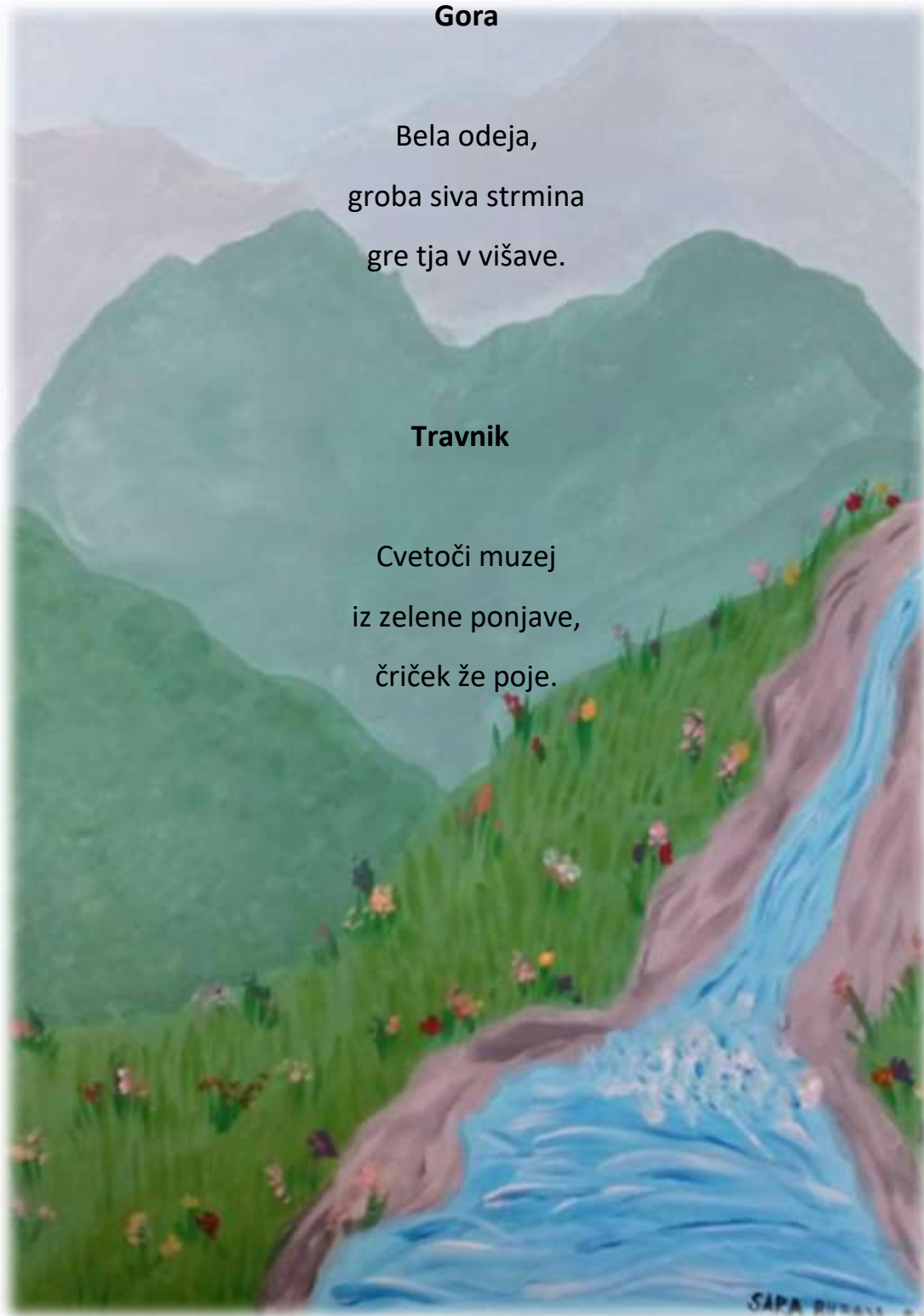
Slika: Tara Kapler, *Morje* (akvarel)

Gora

Bela odeja,
groba siva strmina
gre tja v višave.

Travnik

Cvetoči muzej
iz zelene ponjave,
čriček že poje.

Slika: Sara Bilban, *Poletna krajina* (tempera)

TINKARA LAMPIČ

LIZZIE TONGE

SNORKELLING

As a child, I would go snorkelling with my family every year. I remember putting my mask on, and impatiently waiting for my family. Then, we would walk down to the waterfront and one by one jump into the azure waves of the Adriatic Sea.

Since my parents divorced 4 years ago, we haven't been snorkelling. Now I'm living in my own apartment and I decided to take myself snorkelling. I rented a car for the day, and drove down to the sea listening to a 90's playlist. When I got to the water, I found a cool place in the shade of an old cyprus tree for my things, put my mask on and got into the water for the first time in 4 years.

Slika: Pia Sečnik, *Morje* (akvarel)

Nedostaješ

Ti, koji mi dođeš kao lijek,
ti, kojeg volim beskrajno,
otišao si, kada si mi najviše trebao,
tad, kada mi je trebala tvoja podrška.

Pobjegao si kao uplašena ribica,
kao da si se bojao pored mene,
otišao i nastavio živjeti iznova,
dok se meni srce raspadalo u komadiće.

Otišao si, nisi se ni osvrtao,
nisi ostavio niti trag iza sebe.
ali neka si, tako je sudbina odredila,
ja sam bila jaka, izdržala sam ono najteže.

Kada te vidim tako veselog i nasmijanog,
moja duša raste, iako se srce raspada,
jer vidim, da ti je ona pružila,
to, što ja nisam mogla.

Slika: Neža Kovačič, *Pot* (akvarel)

SAJRA SAMARDŽIĆ

O čemu da ti pišem

O čemu da ti pišem,
a da boli nema,
kad je ljubav patnja.

Čim dodirneš srce,
vrijeme će mu stati,
šta te više voli,
više će da pati.

Bolje da ti pišem,
šta istina nije,
manje će me boljet,
bit će kao prije.

Prolila se tinta
preko ruke moje,
ostala je samo slika,
kao srce tvoje.

Risba: Eva Merkun, *Zaljubljena* (svinčnik)

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ

NANA KOBAL BOJC

Obisk medijske hiše Delo – kratka anketa z učenci sedmega, osmega in petega razreda

3. junija 2022 smo v okviru izbirnega predmeta šolsko novinarstvo obiskali Tiskarsko središče in medijsko hišo Delo. Na obisk smo odšli tisti učenci, ki obiskujemo izbirni predmet, ter nekaj učencev, ki s svojimi prispevki sodelujejo pri nastajanju šolskega časopisa.

Spoznali smo, kako nastane časopis. Jaz sem se veliko novega naučila in bilo mi je zelo zanimivo. Odločila sem se, da bom o tem obisku naredila kratko anketo.

V tiskarni

Julija Hladnik

Kakšno delo je delo novinarja?

Zelo zahtevno, kar naprej te preganjajo in moraš hiteti.

Kaj novega si spoznala?

Da je za nastanek časopisa treba vložiti veliko časa in truda.

Kje ti je bilo najbolj zanimivo?

V tiskarni, saj so mi bili stroji zelo zanimivi.

Zanimivo mi je bilo tudi to, kako hitro stroji lahko delujejo.

Ali bi delala na Delu?

Ne, saj je preveč dela in premalo časa.

Kaj ti je najbolj ostalo v spominu?

Veliki zavoji papirja.

Kakšno delo je delo novinarja?

Zanimivo, saj spoznaš veliko novih ljudi.

Kaj novega si spoznala?

Da mora biti novinar zelo priden in delaven.

Kje ti je bilo najbolj zanimivo?

V tiskarni, saj sem spoznala veliko novih stvari.

Ali bi delala v Delu?

Ne, saj je prenaporno.

Kaj ti je najbolj ostalo v spominu?

Članek o naši šoli, ki smo ga videli v arhivu.

Laura Plut

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ

V dokumentaciji Dela

Kakšno delo je delo novinarja?

Zanimivo, morda včasih malo stresno, a v večini pustolovsko.

Kaj novega si spoznala?

Kako nastane časopis, kakšne omejitve imajo novinarji pri pisanju člankov ter koliko papirja se porabi.

Kje ti je bilo najbolj zanimivo?

V tiskarni, ker mi je bil ogled izdelave časopisa zanimiv.

Ali bi delala na Delu?

Ja, saj rada pišem.

Kaj ti je najbolj ostalo v spominu?

Da lahko iz ene role papirja nastane 18.000 časopisov.

Katarina Cedilnik

Kakšno delo je delo novinarja?

Zelo težko, naporno in stresno, moraš imeti zelo dobre ideje.

Kaj novega si spoznala?

Da delo novinarja ni tako preprosto in da je za nastanek časopisa potrebno veliko ljudi.

Kje ti je bilo najbolj zanimivo?

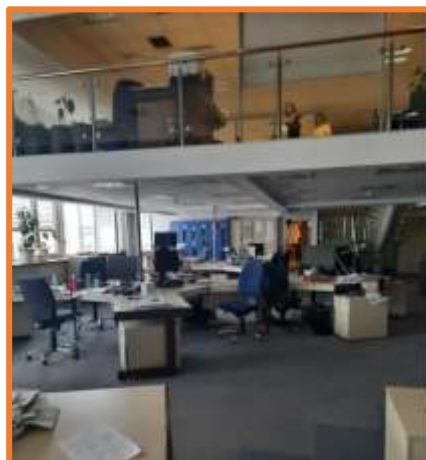
V stavbi, kjer so urejali in oblikovali časopis. Zdelo se mi je zelo zahtevno, saj dela ni nikoli konec, ker morajo oblikovati časopis za vsak dan.

Ali bi delala na Delu?

Ne, ker se mi zdi to delo zelo dolgočasno in utrujajoče.

Kaj ti je najbolj ostalo v spominu?

Tiskarna časopisa in zavitki papirja, ki so bili težji od ene tone.

Uredništvo Dela

Tara Kapler

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ

Kakšno delo je delo novinarja?

Zdi se mi da ni lahko, saj moraš najti zanimive novice, take, da bodo ljudem všeč in jih bodo privlačile k branju.

Kaj novega si spoznala?

Da delati v takem poklicu ni lahko, saj je veliko odvisno od posameznika.

Kje ti je bilo najbolj zanimivo?

V tiskarni, saj mi je bilo zanimivo to, kako veliko časopisa se natisne v kratkem času. Zanimivo mi je bilo tudi, kako so novinarji organizirano pisali članke in imeli razdeljeno delo, kdo kaj napiše in do kdaj.

Ali bi delala na Delu?

Ne, saj novinarji delajo po cele dneve in noči in niso veliko pri svojih družinah. Pa tudi ne vedo, ali jim bo uspelo narediti prispevke do konca dneva, veliko časa morajo zelo hiteti.

Kaj ti je najbolj ostalo v spominu?

Ko smo se slikali in dali svoj naslov na naslovnico, kakršnega bi dali, če bi bili mi pravi novinarji.

Pia Sečnik

Kakšno delo je delo novinarja?

Zelo zahtevno, ker morajo imeti veliko idej za nove članke. Pa tudi, ker jih ljudje pogosto kritizirajo.

Kaj novega si spoznala?

Kako oblikujejo in natisnejo časopis.

Kje ti je bilo najbolj zanimivo?

V arhivu, saj smo videli članek o naši šoli, ko je praznovala 150 let.

Ali bi delala v Delu?

Ne, saj se mi zdi zelo naporno.

Kaj ti je najbolj ostalo v spominu?

Ko nam je uradnica Nedela pokazala, kako poteka urejanje časopisa.

Mladi novinarji pred šolo po prihodu z obiska

Lana Žalac

Foto: Izak Gayen

ŽELIMO VAM PRIJETNE IN MIRNE POLETNE POČITNICE.

Slika: Julija Hladnik, *Morje* (akvarel)

Uredništvo časopisa Villa sancti Martini

